

§ 8, og lovforslaget ændrer ikke § 8. Der er altså ikke tale om, at retstilstanden ændres i forhold til i dag. Forskellen er alene, at med de nye regler har lønmodtageren mulighed for alligevel at få sine penge, hvis den femte uge af en eller anden grund ikke er blevet holdt.

Det pres, som nogle lønmodtagerorganisationer frygter, er således et pres, der allerede ville være der i dag, og der er ikke noget, der tyder på, at de uhaevdede feriepenge i dag stammer fra ansættelsesforhold, hvor lønmodtageren er blevet tvunget til ikke at holde ferie.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var en lang vej, vi skulle. Men jeg takker for, at jeg fik et klart svar på, at ferie, der ikke er blevet holdt i den femte ferieuge, ifølge det forslag, som ministeren har fremsat, kan udbetales.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan bekræfte, at lønmodtageren hermed sikres en mulighed for at få udbetalt sine egne penge.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 54: Forslag til lov om ændring af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. (Koordinationsudvalgenes årlige redegørelse).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 5/11 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Vibjerg (V):

L 54 rummer, kan man godt sige, en mindre justering af loven om den aktive beskæftigelsesindsats. Den justering består i at afskaffe koordinationsudvalgenes pligt til at udarbejde en årlig redegørelse til kommunerne og Beskæftigelsesrådet. Den er foreslået på baggrund af et ønske fra mange kommuner, som kom frem, efter at regeringen udsendte sit frihedsbrev i januar sidste år. Når mange kommuner har ønsket denne forenkling, skyldes det utvivlsomt, at værdien af en ekstra indrapportering ikke har stået mål med det besvær og bureaukrati, der har været forbundet med at udarbejde denne afrapportering.

Det er selve kongstanken bag Venstres oprindelige initiativ med dette frihedsbrev, at kommunerne skulle have lejlighed til at inspirere regeringen til at lette unødige og uhensigtsmæssige administrative byrder, hvor der ikke er tilstrækkelig begrundelse for dem.

Dette regelforenklingsforslag er også i tråd med anbefalingerne fra det udvalg, der blev nedsat i september 2002 i forbindelse med regeringens økonomiaftale med kommunerne. Udvalget var sammensat af repræsentanter fra en række ministerier, KL, Amtsrådsforeningen m.fl. Det nåede i maj i år frem til en fælles anbefaling af, at disse årlige redegørelser fra koordinationsudvalget gøres frivillige.

At afskaffe den obligatoriske årlige pligt til redegørelser bør samtidig kunne stimulere en mere målrettet, situationsbestemt og effektiv dialog mellem kommunerne, koordinationsudvalget og Beskæftigelsesrådet.

Samtidig kan man også iagttage, at mange kommuner har oprustet deres videnindsamlings- og informationsaktiviteter, vel at mærke ud fra egne og umiddelbare relevanskriterier. At ophæve denne specifikke bestemmelse betyder altså ingenlunde, at kommunerne ikke også i fremtiden vil have god mulighed for at agere med åbne øjne i forhold til beskæftigelsesindsatsen.

Ligeledes er det værd at bemærke, at Beskæftigelsesministeriet naturligvis stadig på begæring vil have vidtstrakt adgang til statistisk og anden information fra kommunerne.

Kort sagt er dette ændringsforslag en administrativ forenkling, som ligger i god tråd med

Venstres politik om byrdelettelser og formindskelse af unødigt bureaukrati. Jeg er derfor glad for at kunne støtte dette lovforslag og en lang række kommuner i deres ønsker om, at koordinationsudvalgenes årlige redegørelser gøres frivillige.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har to spørgsmål til hr. Jens Vibjerg.

Det ene er: Er den aktive arbejdsmarkedspolitik ikke omfattet af et forlig? Og i givet fald vil jeg gerne høre, om det er regeringen, der indstiller det på vegne af forligskredsen.

Det andet er: Hvad er årsagen til, at man gør det frivilligt? Enten er det jo, fordi man har brug for de årsredgørelser, eller også er det, fordi man ikke har brug for dem. Man kan vel ikke komme i en situation, hvor man bare kan komme med dem, hvis man har lyst, og ellers lade være. Det er jo det samme som at sige, at det ingen værdi har. Så kan man lige så godt sige, at de skal afskaffes. Det må være et enten-eller.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Erfaringerne har været, at der er brugt utrolig mange ressourcer til noget, der bare er kommet hen at stå på en hylde. Det har i mange tilfælde ikke været umagen værd at lave dem obligatorisk. Nu er der fremadrettet mulighed for, at når f.eks. Beskæftigelsesrådet eller ministeren har brug for at få konkrete oplysninger, anmoder man om dem, og så får man dem.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne høre, om man i regeringen har gjort sig nogen overvejelser om den problematik, der handler om åbenhed og demokrati og borgernes indseende på det her felt. Det vil jo nok være sådan, at det måske er de kommuner, der har aller mest brug for at få synliggjort, hvad der faktisk foregår, der vil vælge at lade være at lave beretninger, hvor borgerne ellers ville kunne hive fat i dem, når de så, hvor tyndt det hele var. Har man gjort sig nogen overvejelser i den anledning?

Kl. 17.00

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu er det jo sådan, at koordinationsudvalgene har kompetencen, og der sidder parterne. Så vil

man lave den, beslutter man at gøre det, og erved har man øvet lokal indflydelse på det her.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Har Venstre ikke en holdning til, om det har værdi at lave redegørelsen, eller om det ikke har værdi? Man kan da ikke bare sige, at det kan I gøre, hvis I har lyst. Er der ikke et formål med det? Hvis Venstre ikke synes, der er et formål, hvorfor foreslår man så ikke, at det skal afskaffes? Hvorfor skal nogle spille tiden på at sætte noget hen på en hylde, mens andre ikke skal? Der må være en idé med, at man har de redegørelser. Enten har man dem, eller også har man dem ikke.

Så kan jeg måske også lige få lejlighed til at få svar på mit første spørgsmål: Er den aktive arbejdsmarkedspolitik ikke omfattet af et forlig, og har forligskredsen i givet fald drøftet det her?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg er udmærket klar over, at det, man lægger op til, er frivillighed. Det, der er problematikken, er jo, at de kommuner, hvor koordinationsudvalget ikke får taget ordentlig fat på tingene og ikke rigtig får udrettet noget, måske også er de kommuner, der vil lade være med at lave de store beretninger i denne sammenhæng. Det vil sige, at borgernes indseende med, hvad der foregår, og deres muligheder for at gribe fat i tingene forringes.

Det er rigtigt, at der kan være en tendens til, at man laver mange rapporter, som bare bliver arkiveret lodret, men det er jo så en problematik, hvor man så må sikre, at de ting, man rent faktisk får produceret, bliver brugt aktivt.

Det er mit indtryk, at der blandt borgerne nu til dags er et ønske om at få indseende i, hvad der foregår, sådan at de også kan påvirke processerne.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jamen der er jo for så vidt fuld indsigt i de her ting, for det er jo ikke kommunalbestyrelsen, der sidder og ruger over det her. Parterne er med i koordinationsudvalgene, så på den led har man jo fuld indsigt i det. Der er jo ikke nogen idé i at sidde og producere en masse hyldemeter papir, som aldrig nogen sinde bliver taget ned af hyldeerne.

Vi skal have prioriteret vores indsats, og det er det, der er mulighed for her. Når der så er brug for at få oplysninger, som vi f.eks. skal bruge i vores arbejde her, kan vi jo via ministeren få de redegørelser, vi har brug for. Så jeg mener fuldt ud, at man er dækket ind. Vi skal altså ikke lave rapporter bare for rapporternes skyld.

Lave der sådan set også et svar til hr. Ole Sohn. Der er jo ikke noget formål med bare at producere til hylderne. Det er altså et spørgsmål om, at man målretter den indsats, man gør.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er altså glad for, at statsministeren ikke er til stede, for så tror jeg, han ville have sagt: Hvad er det dog for en konsekvensløshed og værdiløshed, ordføreren giver udtryk for?

Altså enten har man brug for de rapporter, fordi de har et formål, eller også har man ikke brug for dem, og så skal de ikke være der. Man kan da ikke bare sige, at det skal være frivilligt, folk må selv om, om de vil bruge tid på at sætte noget hen på hylderne. Har Venstre brug for, at der bliver afgivet de her rapporter, eller har de ikke? Og så må man da indrette lovforslaget efter det.

Jeg prøver lige en tredje gang: Den aktive arbejdsmarkedspolitik er omfattet af et forlig. Har lovforslaget her været drøftet i forligskredsen?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg er godt klar over, at udgangspunktet er, at man har en opfattelse af, at kommunerne bør stilles frit med hensyn til, om og i hvilket omfang de ønsker at evaluere deres egen indsats og informere deres borgere.

Jeg synes bare, at i en tid, hvor man i andre sammenhænge taler om demokrati, indseende med og indsigt i tingene som en væsentlig ting, er det et tilbageskridt, når det gøres frivilligt, om man gider orientere sine egne borgere om den indsats, man gør. Jeg tror, at det vil få et negativt resultat. Det vil jeg sige. Regerings slogan om færre regler, flere muligheder, kan vi jo så med rette oversætte til ringere rettigheder for borgerne.

Kl. 17.05

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg må sige, at vi fortsat kan få de oplysninger, vi har brug for. Det har jo været et enigt ønske

fra de parter, der har været involveret i det udvalgsarbejde, der har kørt, og fra kommunerne og KL, at det her skulle vi simpelt hen forenkle; vi skulle ikke gøre det til en pligt. Man skal udarbejde dem, når man har noget at bruge dem til, og ellers lade være at bruge krudt på det. Når vi kan få de oplysninger, vi har brug for, er der jo altså ikke noget, der er gået tabt, men vi har sørget for, at man ikke behøver at lave en hel masse spildt arbejde.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det næste ordfører, hr. Ole Vagn Christensen.

Ole Vagn Christensen (S):

Da vores ordfører, hr. Jan Petersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre kan ikke støtte dette lovforslag. Vi forstår ikke regeringens behov for at svække de sociale koordinationsudvalg, netop som vi er ved at få gang i arbejdet med det rummelige arbejdsmarked i landets mange kommuner. Hvorfor svække forbindelsen mellem kommunalbestyrelsen og arbejdsmarkedets parter på et så afgørende område som job og plads på det danske arbejdsmarked for dem, der har nedsat erhvervssevne, som er på revalidering, som skal aktiveres eller får sygedagpenge?

Jeg troede, at vi var enige om, at vi netop skulle styrke den kommunale indsats på dette område. Var det ikke en væsentlig forudsætning for førtidspensionsreformen, at alle parter nu var forpligtet på denne opgave? Og med alle parter mener jeg fagforeninger og virksomheder og de kommunale medarbejdere og kommunalbestyrelser.

Hvorfor ønsker regeringen ikke sikkerhed for, at landets kommuner gennem en årlig redegørelse forpligtes på denne væsentlige sociale og arbejdsmarkedspolitiske opgave? Hvorfor fjerne lyset fra denne opgave med den sikre effekt, at de sociale koordinationsudvalgs vigtigste arbejde kan forsvinde ud af den lokale politiske dagsorden? Hvorfor fjerne den redegørelse, som gør, at vi på landsplan kan få et overblik over, hvad der reelt sker på dette vigtige område?

Jeg må spørge beskæftigelsesministeren: Ved vi nok om sygedagpengeopfølgningen? Går det godt nok? Ved vi nok om den kommunale aktivering? Fungerer det her med at skulle stå til rå-

dighed for kontanthjælpsmodtageren? Er ministeren tilfreds med den store variation, der er i landets kommuner, når det gælder opgørelser over, hvor mange kontanthjælpsmodtagere der står til rådighed for arbejdsmarkedet? Ved vi nok om revalideringen, og hvad begrundelsen kunne være for, at revalideringsredskaber bruges meget forskelligt i landets kommuner?

Svaret på mine spørgsmål er vel nærmest nej. Men bliver det bedre af, at denne redegørelse ikke længere laves? Jo, siger ministeren, for han har en bemyndigelse til at indhente de oplysninger, som han har brug for. Det samme sagde hr. Jens Vibjerg som ordfører for Venstre. Det bedste ville være, at ministeren så kvalificerede de krav, han har til det, der skal indgå i redegørelsen, så ministeren og kommunalbestyrelsen ved det samme.

Som nævnt er S og RV imod lovforslaget. Det synes at være et lille lovforslag, men virkningen kan blive stor, fordi det reelt kan forsvinde fra den lokale politiske dagsorden.

Lovforslaget rejser i øvrigt et større spørgsmål. På stort set alle områder nægter regeringen at diskutere den kommunale fremtid. Gode Venstrefolk siger, at der er udstedt »brøleforbud«, indtil Strukturkommissionen har fremlagt sine konklusioner, men lige netop her skal vi altså ikke vente. Her skal der lukkes for pligt til offentlighed om et samfundsproblem, der ud fra alle menneskelige, sociale og desuden økonomiske begrundelser burde stå allerøverst på dagsordenen, nemlig indsatsen for, at vores arbejdsmarked er rummeligt, og at de svageste og de, der er i kanten af arbejdsmarkedet, får en mulighed.

Kl. 17.10

Jørn Dohrmann (DF):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Det her skulle være et forholdsvis ukompliceret lovforslag. Det er det sådan set også. Det handler om, at koordinationsudvalgets årlige redegørelse om kommunernes beskæftigelsesindsats afskaffes. Udvalget vedr. kommunale råd og navn har gennemgået råd og navn og er kommet med en anbefaling om afskaffelse af redegørelsen.

Regeringen har i forbindelse med forhandlinger med Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi for 2003 aftalt en række initiativer om forenkling. Det er det, der sker nu. Fremover skal en dialog mellem beskæftigelses-

området og koordinationsudvalgene finde nye former, som bedre og mere målrettet fremmer beskæftigelsen.

Dansk Folkeparti har i forbindelse med finanslovforhandlingerne aftalt med regeringen at støtte forslaget, og det gør vi hermed. Der er dog et lille problem med lovforslaget, og det er, at høringsssvarene taler imod afskaffelsen. Derfor vil jeg opfordre regeringen til en dialog med organisationerne om, hvad der skal ske fremover, og hvilke tiltag der kan tænkes for at følge op på kommunernes tiltag for at få flere i arbejde.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan jo godt se, at når Dansk Folkeparti har lavet en finanslovaftale med regeringen, er der over 90 mandater, og så kan enhver debat være ligegyldig. Men jeg synes da, det er en ret interessant bemærkning, hr. Jørn Dohrmann kommer med: Jamen vi skal nok støtte det, for det har vi aftalt, der er bare det problem, at hørings svarene siger, at det bør man ikke gøre.

Er det slet ikke noget, der får Dansk Folkeparti til at overveje, om det, man indlader sig på, overhovedet er klogt? Man mister nu overblikket over arbejdsmarkedspolitikken, og man mister overblikket, når det gælder om at få nogle af de mest udsatte grupper tilbage på arbejdsmarkedet. Bare fordi man har aftalt det i en finanslovforhandling, skal al sund fornuft så fejles til side? Er det den måde, Dansk Folkeparti ønsker at føre politik på?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg synes, det tjener Dansk Folkeparti til ære, at man fremhæver, at alle hørings svarene er imod det her forslag. Det synes jeg er prisværdigt at man fremhæver.

Jeg synes, at det er mindre ærværdigt, at man så rent faktisk afskaffer den afrapportering, der kan give indseende med den indsats, som koordinationsudvalgene yder i den her sammenhæng. Men det kan jo hænge sammen med, at en stigende arbejdsløshed vil give et pres, som gør, at man har meget lidt lyst til at følge med på det her område.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Nu er det jo helt klart, at Dansk Folkeparti altid er gået ind for, at vi skal have forenkling, hvor

det kan lade sig gøre. Når der derfor kommer sådan nogle forslag til, hvor vi kan forenkle, ser vi på dem.

Derfor var jeg også i min ordførertale inde på, at vi opfordrer regeringen til at tage en dialog med organisationerne om, hvad der skal ske fremover. Dermed løser man jo også de problemer, som eventuelt kunne opstå, hvis der er nogle, der føler, at de ikke er blevet tilgodeset i den høringsperiode, som har været, og så har vi tiltro til, at ministeren lytter til det, der bliver sagt, og tager det med ind i behandlingen af det her lovforslag.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det næste ordfører, hr. Lars Barfoed.

Lars Barfoed (KF):

Der er jo her tale om, at kommunerne selv vurderer, at de redegørelser, som koordinationsudvalgene hidtil har afgivet, ikke har været et tilstrækkeligt nyttigt redskab i dialogen med arbejdsmarkedets parter. Derfor har det udvalg, der har set på de forskellige kommunale råd og nævns arbejde og redegørelser også anbefalet, at man ikke længere skal have pligt til at afgive disse redegørelser fra koordinationsudvalgene.

Det er klart, at vi må se positivt på en sådan anbefaling om at ophæve pligten. Der er ingen grund til, at vi fastholder kommunerne og koordinationsudvalgene i et unødvendigt bureaukrati med at skrive redegørelser, som man tilsyneladende ikke har haft tilstrækkelig gavn af.

Kl. 17.15

Det Konservative Folkeparti kan på den baggrund støtte forslaget, idet det jo også er vigtigt at pege på, at i det omfang, der er behov for en dialog, eller der er et ønske om en redegørelse i de enkelte kommuner, har man jo stadig væk mulighed for at afgive den. Det er kun pligten, vi hermed afskaffer.

Ole Sohn (SF):

Det er faktisk en meget forunderlig måde, denne debat foregår på. Det er, som om vi har en lov, som er tilrettelagt ud fra, at nogen skulle have en interesse i bare at lave nogle rapporter, som skulle stå på en hylde. Hvad er det da for en måde at behandle et emne som hele den aktive arbejdsmarkedspolitik på?

Vi er i en situation, hvor arbejdsløsheden stiger dag for dag for dag; under denne regering er der simpelt hen løbende sket en forøgelse af arbejdsløsheden. Der er nu netop aftalt en finans-

lov, som i den grad får arbejdsløsheden til at stige, både inden for den offentlige sektor og inden for den private sektor. Altså er der flere og flere, der bliver skubbet ud på et sidespor på arbejdsmarkedet, og flere og flere, der står i fare for at blive marginaliseret.

Derfor er der da et utroligt stort behov for, at regeringen, at administrationen, at Folketinget, at kommunerne, at arbejdsmarkedets parter har et så præcist overblik over den aktive arbejdsmarkedspolitik som overhovedet muligt for at kunne sætte ind og ikke bare lade stå til. For det, at man bare lader stå til, betyder, at flere og flere har behov for offentlige ydelser, og det er med til at presse hele den offentlige økonomi i kommunerne. Og så slår man det hen, som om der bare er tale om nogle ligegyldige rapporter, som skal stå på en reol, og hvis der er nogen, der har lyst til at lave dem, kan de da gøre det.

Jeg er faktisk noget forundret over, at regeringen og Dansk Folkeparti behandler den aktive arbejdsmarkedspolitik så lemfældigt og så nonchalant, at man overhovedet ikke tager indholdet alvorligt. Hvis man havde været i tvivl om det fra starten, så synes jeg, at den form for argumentation, som er kommet fra Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, i den grad bekræfter, at høringssvarene faktisk har peget på noget fornuftigt, netop at der er behov for, at der er et løbende indblik i, hvordan den aktive arbejdsmarkedspolitik foregår, også i de sociale koordinationsudvalgs regi. Derfor vil SF anbefale, at lovforslaget ikke vedtages.

Pernille Falcon (EL):

Afbureaukratisering eller afdemokratisering – vi har forskellige briller på i denne her sammenhæng.

Regeringen lagde kort efter sin tiltræden ud med at fjerne en række statslige råd og nævn, som man ikke brød sig om, og nu er turen så kommet til kommunerne.

Igennem mange år har borgerne fået en række instrumenter til at få større indsigt i samt til at deltage i det politiske liv i kommunerne, og det mener regeringen så skal fjernes. Borgerne skal ikke have ret til at oprette råd, som kommunalbestyrelserne skal høre, f.eks. omkring integration. Kommunerne skal ikke længere redegøre for, hvad de foretager sig, på en lang række områder, f.eks. inden for beskæftigelse.

Hvis regeringen vil afbureaukratisere i stedet for at afdemokratisere, burde man tage fat på det, der virkelig giver kommunerne store udgif-

ter til bureaukrati, netop regeringens såkaldte frit-valgs-ordning på ældreområdet, som pålægger minutkontrol og bureaukrati i et uhørt omfang, og grundtakstreformen, der er tilført flere administrative stillinger og har betydet nedskæringer for dem, der skal hjælpe borgerne. Regeringen har i sit udspil sagt: Færre regler, flere muligheder. Jeg mener, det kan oversættes til: Ringere rettigheder for borgerne.

I forhold til specielt arbejdsmarkedsområdet synes jeg, det er meget problematisk i takt med en stigende arbejdsløshed, i takt med et langt større antal sygedagpengemodtagere, i takt med en problematik i forhold til pension og fleksjob, at man så fjerner forpligtelsen til indseende med indsatsen på det her område.

Forslaget her har jo en sammenhæng med regeringens og forligspartiernes opreklærede projekt, som blev kaldt »Flere i arbejde«, som vi optimistisk omdøbte »Fire i arbejde«, men som nu i folkemunde hedder »Færre i arbejde«. I de indledende bemærkninger til forslaget påstås det jo frejdigt, at det er regeringens vision for den offentlige sektor, at der skal være større valgfrihed for det enkelte menneske. Jeg tror, det er meget svært for de mennesker, der befinder sig i en tvangsaktivering, at se den store frihed i denne sammenhæng.

Kl. 17.20

Jeg mener, at afrapporteringen kunne være med til at synliggøre dette og sikre, at arbejdsmarkedets parter fik mulighed for at have snor i kommunerne, f.eks. i forhold til tvangsaktivering. Vi har set i forbindelse med kontanthjælpsmodtagere, som det var tilfældet i otte kommuners aftale med Bodum, at lovens bestemmelse om konkurrenceforvriddning direkte blev overtrådt. Der er derfor al mulig grund til at have så meget snor i kommunerne som muligt på det område.

Selv om man ikke kan forhindre kommunerne i at træde ved siden af, så kan indseende da i hvert fald sikre, at der kommer en langt større debat i den her sammenhæng. Derfor kan Enhedslisten ikke støtte forslaget.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Kristendemokraterne er umiddelbart positivt indstillet over for forslaget om at ophæve koordinationsudvalgenes pligt til at afgive en årlig redegørelse om deres arbejde til kommunalbestyrelserne. Vi lægger dog vægt på, at Arbejdsmarkedsstyrelsens bemærkninger til hørings-

svarene følges, således at dialogen mellem Beskæftigelsesrådet og koordinationsudvalgene også og gerne hurtigt finder de nye former, som bedre og mere målrettet fremmer beskæftigelsesindsatsen.

Vi kunne godt have ønsket os lidt mere kød på det løfte eller i hvert fald at få nogle pejlemærker udstukket.

Vi lægger ligeledes stor vægt på, at ministerens indhentning af oplysninger om et givet tema ikke skal forstås som en mulighed for ikke at indhente oplysninger om de temaer, som måske er lidt uheldige.

Vi er altså positivt stemt over for forslaget, men håber, at vi under udvalgsarbejdet finder ud af, hvad der gemmer sig under overfladen.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for behandlingen af lovforslaget her i Tinget i dag.

Med lovforslaget udmøntes anbefalingen i rapporten fra Udvalget vedr. Kommunale Råd og Nævn om, at koordinationsudvalgene ikke skal være forpligtet til at udarbejde den årlige redegørelse.

Det er vigtigt med en god dialog mellem aktørerne i beskæftigelsesindsatsen. Med lovforslaget understreger regeringen, at dialogen mellem koordinationsudvalgene og Beskæftigelsesrådet skal finde bedre og mere målrettede former, som fremmer beskæftigelsesindsatsen.

Til de bekymrede, som opfatter forslaget som udtryk for manglende interesse for koordinationsudvalgenes arbejde, vil jeg understrege, at sådan forholder det sig ikke. Bl.a. planlægger jeg en rundtur til koordinationsudvalgene sammen med repræsentanter for Beskæftigelsesrådet. Jeg forventer, at et tema under de kommende drøftelser vil være, hvordan vi fremover kan få en god dialog mellem bl.a. koordinationsudvalgene og Beskæftigelsesrådet. Begge sider har en interesse i, at dette sker, så jeg ser frem til gode og konstruktive drøftelser.

Jeg vil gerne takke for behandlingen af lovforslaget og ser frem til at arbejde sammen med Arbejdsmarkedsudvalget om at føre dette forslag igennem de videre behandlinger til en endelig vedtagelse inden jul.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om lige muligheder for frivilligt arbejde.

Af Anders Samuelson (RV) og Marianne Jelved (RV).

(Fremsat 22/10 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I beslutningsforslaget pålægges regeringen at ændre arbejdsløshedsforsikringslovens fradragsregler om frivilligt ulønnet arbejde, således at dagpenge- og efterlønsmodtagere sikres fri adgang til at udføre frivilligt ulønnet arbejde i alment velgørende foreninger uden reduktion i dagpenge eller efterløn.

Kl. 17.25

I bemærkningerne henvises der til, at de gældende regler diskriminerer dagpenge- og efterlønsmodtagere, og at de afstedkommer fortolkningsmæssige problemer.

I bemærkningerne henvises der endvidere til, at der i marts 2002 under Kulturministeriet ned-sattes et tæskehold, som skulle se på, hvordan man kunne lette arbejdet for den organiserede idræt og andre frivillige. Et prioriteringsnotat fra november 2002 har vurderet, at de gældende regler udgør en væsentlig barriere for frivilligt arbejde.

Jeg vil gerne indledningsvis slå fast, at det ikke er meningen, at overførselsindkomster skal fungere som offentligt løntilskud til private foreninger.

Når det er sagt, kan jeg oplyse, at jeg har stor forståelse for, at dagpenge- og efterlønsmodta-

gere skal have ret til at pleje deres fritidsinteresser og deltage i det sociale liv i samfundet. Imidlertid må hensynet hertil vejes op imod de hensyn, der ligger bag arbejdsløshedsforsikringens betingelser for at få dagpenge og efterløn.

Arbejdsløshedsforsikringen er fundamentalt baseret på to hensyn, dels at sikre de forsikrede mod de økonomiske konsekvenser af arbejdsløshed, dels at medvirke som et arbejdsmarkedspolitisk instrument til at sikre udbuddet af arbejde og arbejdskraft.

Efterlønsordningen er i dag i høj grad reelt baseret på flere af de samme arbejdsmarkedspolitiske hensyn.

Det er min opfattelse, at vi for at bidrage til at skabe forudsætningerne for, at de ambitiøse økonomiske og beskæftigelsespolitiske målsætninger kan gennemføres, på alle områder skal arbejde for, at det lønede ordinære arbejdsmarked får så stort et rum som muligt på det samlede arbejdsmarked. Det kræver samtidig, at vi skal være på vagt over for arbejdsformer, som direkte eller indirekte kan fortrænge ordinært arbejde.

Jeg synes, at de gældende regler giver gode muligheder for at udføre en frivillig ulønnet indsats for almennyttige organisationer. Fritidsaktiviteter medfører ikke fradrag i dagpenge og efterløn, frivilligt ulønnet arbejde, der ikke kan udbydes som almindeligt lønarbejde, kan også udføres uden fradrag, herunder falder en lang række af de aktiviteter, der typisk udføres ulønnet for almennyttige organisationer.

Dertil kommer, at der er særlige regler, der regulerer deltagelsen i visse former for frivilligt arbejde.

Dagpenge- og efterlønsmodtagere kan udføre frivilligt ulønnet arbejde i frivillige organisationer, det være sig sociale, humanitære, kirkelige eller sportslige, i op til gennemsnitligt 4 timer om ugen uden fradrag, selv om det kan udbydes som almindeligt lønarbejde, og når arbejdet blot ikke vedrører primær drift eller vedligeholdelse.

De gældende regler afspejler således en forståelse for, at ledige og efterlønsmodtagere også skal have ret til at pleje deres fritidsinteresser og deltage i det sociale liv i samfundet, idet der hermed er skabt vide rammer for disse gruppers mulighed for at engagere sig i såvel sociale og humanitære som kulturelle aktiviteter, uden at det får indflydelse på deres ret til ydelser.

Hvad angår forslagsstillernes henvisning til reglerens fortolkningsmæssige problemer, kan jeg oplyse, at reglerne blev indgående drøftet i